

1844-03-12

AFSENDER

P.C. Skovgaard

MODTAGER

Cathrine Elisabeth Skovgaard, Wilhelmine Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
København

Modtagersted:
Vejby

Omtalte personer:
Svend Grundtvig
Magdalene Haar
Hans Jensen Visby

Arkivplacering:
Mappe 36 nr. 11

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 36 Nr. 41

Til
Hed: C. E. Mooggaard
Bilag
uden affende
med fr. H. Müller
Postbud
Wittby
på Frederiksborg

L

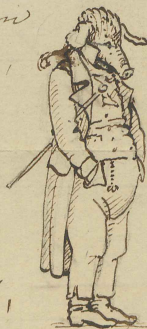

Største Mine!

Jeg takker dig meget for Hilsenen, de blev
ganske rigtig: Takken som jeg først fik gjennem
Lange efter den Ankomst til Bogen som følge
af min sølvs lange Afstand fra Besværet,
jeg har kunnet se dem G: dem, som blev glad
med dem, og jeg ~~der~~ ^{had} dem om flere, som de
gjorde flere af den Rags, f: Le. Skaden had til
Gilde, jeg kan nemlig give adgang, da demne sidste
er andelades i den Afstand som har,
for Brømnings, og Hjørn Amas, som har, tillige
had som dem og give ^{for dem} Gæstfri de som har
for af Hilsenen, at som derat den Hjørn
Gæstfri de Hjørn — Gæst Brimale
har bekræft dig, gløder det mig, jeg har
den Gæstfri mig i en Bolig, og fandt den
for Hjørn at jeg ikke kunne lade mere at Lyde
den, jeg fandt den lødte dig —

Jeg var da som Hjørn og morde mig
forbøffeligt: jeg fandt den som det, har efter

og jeg først gjennem Nr. 5. Det var allersidst
 jeg at at dante med Rødsfælder og med Masser
 som bestod af en Madras af Dugakøpper
 og et hvidt lød, Svadden var grøn,
 Resten hvid og Bøgerne grønne,
 gave jeg dem færdig blev jeg til
 Baller, ja jeg fandt nok fordermel
 Mønstrene med at stille mig selv
 med Orkestret, thi alle Skolebørn
 var i Skolen, jeg var tilfældig, at jeg drak
 de for det meste som Dams, thi vi fandt ikke
 anden Dams end hvad der vilde være det,
 og Gællens navn indledte som Dams, og endte
 var virkelig smukke —

Jeg var siden ved at se Kammerens til
 Løstak for at se den som fandt skøn
 sig forførdelig og, var ganske fuld og glad
 og fandt ligesom Mageren ind i 2 Gange, at
 var drist for Bæverne at slæbe nogen
 ind i Mønstrene i den forførdelige Tiden,
 at som den glædelig, at i det med Gæst

[illegible]

Jeg har efter tænkt paa dem i Tænkningen
og jeg føler da at den Jær og Jær trojst
den i paa den færdige Jær. jeg længes
efter at gøre vider for, det er jo
forfærdelig paa det blinde Jær og
vår der inde, Gud kan her at visse
sammen sig, hvad det. Hvor: Mine af?
kan vi vel, og Gud kan Bygdommen blinde
borte fra vores og Jærns Jærns fornemmelighed
og Jærns Jærns, Jærns, Jærns og Alle god
Hvem for den Jærns Jærns

Nyboenhavn 12 Marty 1844. Borggaard